

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนในการบริหารจัดการขยะเพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการแบบลดต้นทุนของเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน โดยการรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น งานทะเบียนราษฎร งานพัฒนารายได้ งานการเงินและบัญชี และงานกำจัดขยะมูลฝอยขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจากข้อมูลที่ได้มาจากการสำรวจดังกล่าวนำมาคำนวณหาต้นทุนของการจัดการขยะมูลฝอย

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่าต้นทุนในการจัดการขยะมูลฝอยซึ่งประกอบด้วยต้นทุนที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยหรือต้นทุนของหน่วยจัดการขยะมูลฝอยต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอย (ต้นทุนของหน่วยสนับสนุนการให้บริการจัดการขยะ)

5.1.1 ต้นทุนที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่

5.1.1.1 ต้นทุนหน่วยงานหลักบริการเก็บขยะมูลฝอย

ต้นทุนหน่วยงานหลักบริการเก็บขยะประกอบด้วยต้นทุนค่าแรงงานทางตรงจำนวน 2,250,140 บาท แบ่งเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง, ต้นทุนค่าวัสดุติดทางตรง จำนวน 503,33.33 โดยวัสดุติดทางตรงเป็นวัสดุเชื้อเพลิงและหล่อลื่นทั้งหมด ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิต จำนวน 511,666.67 ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตเป็นค่าวัสดุ ค่าใช้สอย ค่าครุภัณฑ์และค่าใช้จ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 ต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยได้แก่ค่าใช้จ่ายของหน่วยงานสนับสนุนการบริการเก็บขยะและกำจัดขยะมูลฝอยแบ่งเป็นส่วนของต้นทุนบันส่วนจากผู้ยบริหารและสถาเท่ากับ 1,060,903.13 บาทหรือเท่ากับ 579.08บาทต่อตันคิดเป็นร้อยละ 32.35 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุน ต้นทุนบันส่วนจากสำนักปลัดเทศบาลเท่ากับ 239,975.14 บาทหรือเท่ากับ 130.99 บาทต่อตันคิดเป็นร้อยละ 7.32 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุนต้นทุนบันส่วนจากกองวิชาการและแผนงานเท่ากับ 739,548.79 บาทหรือเท่ากับ 403.68 บาทต่อตันคิดเป็นร้อยละ 22.55 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุนต้นทุนบันส่วนจากกองคลังเท่ากับ 385,132.85 บาทหรือเท่ากับ 210.22 บาทต่อตันคิดเป็นร้อยละ 11.74 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุน ต้นทุนบันส่วนจากกองซ่างเท่ากับ 593,467.45 บาทหรือเท่ากับ 323.94 บาทต่อตันคิดเป็นร้อยละ 18.09 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุน ต้นทุนบันส่วนจากกองสาธารณสุขเท่ากับ 260,800.47 บาทหรือเท่ากับ 142.36 บาทต่อตันคิดเป็นร้อยละ 7.95 ของต้นทุนของหน่วยงานสนับสนุน ต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อปีเท่ากับ 634.17 บาทต่อคน ต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อเดือนเท่ากับ 52.85 บาทต่อคนหรือต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อวันเท่ากับ 1.75 บาทต่อคน ต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อปีเท่ากับ 1,540.96 บาทต่อครัวเรือนต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อเดือนเท่ากับ 128.41 บาทต่อครัวเรือนหรือต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อวันเท่ากับ 4.22 บาทต่อครัวเรือน ต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อปีเท่ากับ 11,210.76 บาทต่อตันหรือ 11.21 บาทต่อกิโลกรัม ค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยต่อจำนวนประชากรเท่ากับ 71.33 บาทต่อคนต่อปีคิดเป็น 5.94 บาทต่อคนต่อเดือนและ 0.20 บาทต่อคนต่อวันค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยต่อจำนวน

ครัวเรือน เท่ากับ 71.31 บาทต่อครัวเรือนต่อปีคิดเป็น 5.94 บาทต่อครัวเรือนต่อเดือนและ 0.19 บาทต่อครัวเรือนต่อวัน ค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยต่อบริษัทขยะมูลฝอย เท่ากับ 520.58 บาทต่อตัน 0.52 บาทต่อกิโลกรัม ค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บได้ในแต่ละปีคิดเป็นร้อยละ 11.25 ของตันทุนในการจัดการขยะมูลฝอย อัตราค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมเท่ากับ 158.51 บาทต่อคนต่อเดือนและ 385.62 ต่อครัวเรือนต่อเดือน

5.2 อกิจกรรมผล

จากการศึกษาวิเคราะห์ต้นทุนจำแนกเป็นต้นทุนที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ ต้นทุนของหน่วยงานหลักการเก็บขยะมูลฝอยประกอบด้วย 1) ต้นทุนค่าแรงงานทางตรงเท่ากับ 1,228.22 บาท/ตัน 2) ต้นทุนค่าวัตถุคงที่ทางตรงเท่ากับ 274.74 บาท/ตัน 3) ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตเท่ากับ 279.29 บาท/ตันต้นทุนค่ากำจัดขยะมูลฝอยเท่ากับ 1,782.24 บาท/ตัน และต้นทุนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยหรือต้นทุนการบันส่วนจากหน่วยงานสนับสนุน ได้แก่ ผู้ยบริหารและสภาก 579.08 บาท/ตัน สำนักปลัด 130.99 บาท/ตัน กองวิชาการและแผนงาน 403.68 บาท/ตัน กองคลัง 210.22 บาท/ตัน กองซาง 323.94 บาท/ตัน กองสาธารณสุข 142.36 บาท/ตัน คิดเป็นต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อครัวเรือนเท่ากับ 128.41 บาทต่อเดือน และต้นทุนการจัดการขยะมูลฝอยต่อคนเท่ากับ 385.67 บาทต่อเดือนและจากการศึกษาอัตราค่าธรรมเนียมของเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน พบร้า สามารถจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการจัดเก็บขยะมูลฝอยได้เท่ากับ 210.30 บาท/ตัน 71.33 บาท/คน/ปี 71.31 บาท/ครัวเรือนซึ่งคิดเป็นเพียงร้อยละ 0.52 ของต้นทุนของการจัดการขยะมูลฝอยเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน หรือหน่วยงานราชการอื่นๆในแต่ละท้องที่ ควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยตามปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นจริงโดยอัตราค่าธรรมเนียมที่เหมาะสมในการจัดเก็บเท่ากับ 385.62 บาทต่อครัวเรือนหรือเท่ากับ 158.51 บาทต่อคน เมื่อพิจารณาข้อมูลเบรียบเทียบข้อมูล 3 ปีงบประมาณแล้วพบปริมาณขยะมูลฝอยจำนวนครัวเรือนและจำนวนประชากรมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต จากการศึกษาข้อมูลและการทบทวนวรรณกรรมพบว่าโดยส่วนใหญ่ประชาชนจะรับรู้ว่าปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยหรือการกำจัดขยะมูลฝอยเป็นหน้าที่ของหน่วยงานราชการซึ่งความเป็นจริงแล้วเป็นหน้าที่ของประชาชนที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยตามหลักการผู้สร้างปัญหามาลพิษควรเป็นผู้รับภาระในการบำบัดและกำจัดมลพิษโดยเหตุผลดังกล่าวเป็นสาเหตุที่ทางประชาชนไม่คำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เช่น เมื่อจ่ายค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยในอัตราที่ต่ำจึงไม่ช่วยกันลดการก่อให้เกิดขยะมูลฝอยอีกทั้งกฎกระทรวงและเทศบัญญัติที่กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมนั้นกำหนดไว้เพียงอัตราค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะเท่านั้นและกำหนดไว้ในอัตราที่ต่ำกว่าต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงส่วนอัตราค่าธรรมเนียมในการกำจัดขยะก็กำหนดไว้เพียงอัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตรับทำและกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเท่านั้น 미ได้ครอบคลุมถึงอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะสามารถจัดเก็บได้ ขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน ปัจจุบันขยายตัวที่เกิดขึ้นในชุมชนที่มาจากการรับภาระในบริเวณรอบบ่อขยะในแหล่งที่ทิ้งขยะแบบไม่เหมาะสมสร้างความรำคาญให้ผู้คนไปผ่านมาปัญหาน้ำเสียที่เกิดจากน้ำฝนไหลผ่านขยะก่อให้เกิดมลพิษและกลิ่นรุนแรงสม สถานที่หรือที่ดินในการกำจัดขยะเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์กำจัดขยะโดยการเทลงไม่เข้าหลักเกณฑ์เงื่อนไขตามหลักวิชาการกำหนดไว้เทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน เป็นหน่วยงานขนาดเล็กต้นทุนในการกำจัดขยะไม่เพียงพอแต่มี

วิธีการกำจัดที่เกิดประโยชน์สูงสุดและลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการกำจัดขยะได้ผลมาก คือ โครงการสร้างพลังชุมชนเพื่อลดปัญหาขยะ โดยการจัดประมวลหมู่บ้านปล่อยด้วย การนำวัฒนธรรมท้องถิ่นเข้ามามีส่วนในการกำจัดขยะ เช่น การรณรงค์ให้ผู้คนในตลาดนัดชุมชน จัดพิธีกรรมทางศาสนา มีส่วนร่วมในการคัดแยกและกำจัดขยะอย่างถูกวิธี และนำขยะเหล่านี้ไปทำประโยชน์ใช้ในชุมชน เทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน ได้ให้ความสำคัญเนื่องจากพื้นที่ของเทศบาลตำบลปัวมีบ่อกำจัดขยะแบบเทกวงที่มีอยู่จำนวนมากจึงส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดความสมดุลและสอดคล้องกับระบบนิเวศวิทยาอย่างยั่งยืนเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพที่ดีเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน มีแนวโน้มยิบ้ายเร่งรัดดำเนินการระบบการกำจัดขยะแบบครบวงจรที่ได้มาตรฐานจัดให้มีระบบกำจัดขยะมูลฝอยรวมของเทศบาลตำบลปัวแก้ไขปัญหาขยะตากอากาศและลดปริมาณขยะโดยรณรงค์ให้มีการดัดแปลงขยะทั้งที่บ้านสถานศึกษาสถานประกอบการต่างๆและชุมชนทุกชุมชนในเขตเทศบาลตำบลปัวรวมทั้งส่งเสริมการนำขยะไปผลิตเป็นปุ๋ยชีวภาพด้วยพร้อมทั้งประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนกำจัดขยะให้ถูกต้องและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดการกำจัดขยะ

ดังนั้นแนวทางในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลปัว อำเภอปัว จังหวัดน่าน ควรส่งเสริมและสนับสนุนการลดปริมาณขยะที่ต้องรับภาระในการกำจัดโดยการคัดแยกขยะรณรงค์การใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีอายุการใช้งานนานโดยพิจารณาเลือกใช้สินค้าที่มีความคงทนถาวรสูงลดการบริโภควัสดุที่กำจัดยากหรือมีปัญหาต่อสิ่งแวดล้อม เช่น โฟม หรือพลาสติกควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอยตามพื้นที่แต่ละคนหรือครัวเรือนที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยตามที่เกิดขึ้นจริงซึ่งอาจจะสามารถลดการก่อให้เกิดขยะมูลฝอยได้ นอกจากนี้ในด้านการกำจัดขยะมูลฝอยยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเนื่องจากปัญหานี้เรื่องพื้นที่และปัญหาที่เกี่ยวกับขยะมูลฝอยของการจัดกิจกรรมทางศาสนาจำนวนมากบางครั้งถูกลักลอบนำไปทิ้งตามพื้นที่ว่างเปล่าทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิทัศน์ของเทศบาลตำบลปัวจึงต้องเร่งสนับสนุนให้มีการปลูกฝังทัศนคติและสร้างค่านิยมของประชาชนในการร่วมมือรักษาความสะอาดโดยให้มีการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลในระดับประชาชนทั่วไปและในหลักสูตรการเรียนการสอนและให้มีการประชาสัมพันธ์และรณรงค์อย่างต่อเนื่องโดยสื่อทุกประเภทพร้อมทั้งเร่งรัดดำเนินการให้มีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการลดปริมาณขยะ เช่น โดยการให้ประชาชนคัดแยกขยะจัดทำกองทุนในผู้สูงอายุในโรงเรียนปลูกฝังทัศนคติและสร้างค่านิยมของประชาชนในการร่วมมือรักษาความสะอาดเพื่อลดต้นทุนในการจัดการขยะมูลฝอยตามหลักการคนที่ทิ้งขยะในปริมาณมากก็ควรจะจ่ายค่าธรรมเนียมจัดการขยะมากกว่าคนที่ทิ้งน้อยกว่าซึ่งหากนำหลักการนี้มาใช้ประชาชนก็จะลดปริมาณขยะลงเพื่อจะได้จำกัดค่าธรรมเนียมจัดการขยะน้อยลง

5.3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดนโยบายในการสร้างความเชื่าใจให้กับประชาชนโดยการประชาสัมพันธ์โดยสื่ออย่างต่อเนื่องให้ความรู้ทั้งในด้านเสียงตามสายແน屏พับการประชุมเพื่อให้ทราบในหน้าที่ของตนจะเป็นผู้ก่อให้เกิดขยะและต้องรับภาระในการชำระค่าธรรมเนียมในการจัดการขยะ

5.3.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดทำทะเบียนผู้เมืองน้ำที่เสียค่าธรรมเนียมแยกประเภทผู้ใช้บริการ เช่น พักอาศัยบ้าน อาคารชุด ห้องพักสถานที่ราชการ/รัฐวิสาหกิจและอาคารที่ทำการของเอกชนสถานศึกษา

โรงพยาบาลโรงเรมห้างสรรพสินค้าภัตตาคาร/ ร้านอาหารตลาดสดสถานีบริการน้ำมันโรงงานอุตสาหกรรม
ศาสนสถานและกิจกรรมสาธารณกุศลสถานที่ประกอบการอื่นๆเพื่อสร้างฐานข้อมูลผู้มีหน้าที่ดำรงค่าธรรมเนียม^๔
และเร่งรัดจัดเก็บอย่างทั่วถึง

5.3.4 ควรมีการปรับปรุงกฎกระทรวงฯด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บขันและกำจัดสิ่งปฏิกูล^๕
หรือมูลฝอยและอัตราค่าธรรมเนียมอื่นๆเพื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใน
การจัดการขยะมูลฝอยตามที่ก่อให้เกิดขยะมูลฝอยตามที่เกิดขึ้นจริง

5.3.5 ในการให้เอกสารดำเนินการในกิจการสาธารณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการแต่งตั้ง
คณะกรรมการพิจารณาการปฏิบัติงานของออกชนาวมีประสิทธิภาพหรือไม่และหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

5.3.6 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการคำนวณต้นทุนที่แท้จริงในการบริหารจัดการขยะและจัดสรร
งประมาณแต่ตั้งคณะกรรมการหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

บรรณานุกรม

กรมควบคุมมลพิช. (2552). การกำจัดขยะมูลฝอยแบบผังกลบอย่างถูกหลักสุขกิษา. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

กรมควบคุมมลพิช. (2552). แนวทางการคำนวณอัตราคำบริการการจัดการขยะมูลฝอย. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

กรมควบคุมมลพิช. (2547). การจัดการขยะมูลฝอยอย่างครบวงจรคู่มือสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

กรมควบคุมมลพิช. (2553). รายงานสถานการณ์มลพิษของประเทศไทย 2551. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, กรมควบคุมมลพิช (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 30 พฤศจิกายน 2555 ได้จาก <http://www.pcd.go.th/serv/wastrubbish.htm>

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2549). มาตรฐานการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล. กระทรวงมหาดไทย.

กิตima เศรษฐกิจกุล. (2548). การวิเคราะห์หันทุนและกำหนดอัตราคำธรรมเนียมในการจัดการขยะมูลฝอย กรณีศึกษาเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2553). ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดับบบที่ 11. เอกสารการประชุมประจำปี, สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. โครงการสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนโดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนเล่ม 15.

จรัส สุวรรณมาลา. (2541). ปฏิรูประบบการคลังไทยกระจายอำนาจสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น. ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์คณะรัฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สวก.).

ณรงศักดิ์ กิตติสาร. (2549). ตนทุนในการลดการขยะบรรจุภัณฑ์อย่างสลายยาก. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ดญนาดา พ่องทอง. (2546). ตนทุนเปรียบเทียบในการกำลังขยะระหว่างวิธีการกำลังแบบหมักทำปุยและวิธีการกำลังที่เทศบาลใช้ในจังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์. (2548). ภาษีสิ่งแวดล้อมและการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น. ข้อเสนอการปฏิรูปการคลังและสร้างเครื่องมือใหม่เพื่อสิ่งแวดล้อม, คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศมหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.

บานชื่น นักการเรียน. (2551). ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริหารลดเก็บขยะของเทศบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอ้อมน้อยตำบลอ้อมน้อยอำเภอกระหุนแบบจังหวัดสมุทรสาคร. สารานิพนธ์มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย.

วันรักษ์ มิ่งมนีนาคิน. (2551). หลักเศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพมหานคร.

วุทธิชัย ลีมอรุณทัย. (2550). ตนทุนการเก็บขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพในเขตพญาไทกรุงเทพมหานคร. ปริญนานิพนธ์ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์การจัดการ). กรุงเทพฯ :

- วิมลพรรณ พุนสวัสดิ์. (2544). การวิเคราะห์ต้นทุนในการกัดการขยายมูลฝอยของเทศบาลนครขอนแก่น.
- วิทยานินพนธ์, ศิลปศาสตร์มหาบัญฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อรันันท์ กลันทปุระ. (2552). ขนาดการจัดการผลิตบริการสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. โครงการวิจัย, รายงานฉบับสมบูรณ์, สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 2552
- อมรศักดิ์ พงศ์พสุตม์ (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 30 พฤษภาคม 2555 ได้จาก http://www.taxbiz.co.th/e-magazine/2008-06/ecotax3_p1.html
- อุรารัตน์ วรรธนะจิตติกุล. (2543). การวิเคราะห์กัดรายการกัดเก็บค่าธรรมเนียมในการกัดการขยายจากการเบรียบเทียบต้นทุนในการกัดการขยายโดยการผังกลบแบบบัญชีสุขาภิบาลและเพาแบบใช้เตาเผาของเทศบาลนครเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- R. Garrison, E.Noreen and P.Brewer แปลและเรียบเรียงโดยอาจารย์นันทรพิทยะรศ.ดร.ประจิตหาวัตร, รศ.ศรีรัตน์ชัยเกียรติ, ผศ.ดร.วิศรุตศรีบุญนาค, อาจารย์ศรรษุติภิญโญและอาจารย์กัญญารัตน์สาโนพาร. (2552). การบัญชีบริหาร Managerial Accounting: 12th Edition. สำนักพิมพ์แมคกรอ-ชีส.